

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, a 27 de març de 2008

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- En data 13 de març del 2007 la representació processal de la Sra. P.S.R. va formular demanda contra el Sr. J.C.C. en reclamació de la quantitat de 18.681,78 euros, més els interessos legals i les costes judicials reclamades a la seva mandant en el marc de l'execució de la Sentència de data 18 de desembre del 2006, més els interessos legals que es meritin sobre la suma que resulti finalment exigida a la seva mandant en el marc de la causa 0146-2/2005 i fins la total cancel·lació del deute, més les despeses processals causades avaluades i acreditades en tràmit d'execució de Sentència, argumentant que el demandat, que havia estat el seu espòs, li va regalar el vehicle marca "Mitsubishi" model "Pajero" i que no obstant ella va haver de pagar el seu preu a la societat venedora per haver estat condemnada a fer-ho per aquest Tribunal, sense que el Sr. J.C.C. es fes càrrec de la prestació a la què s'havia compromès.

II.- La representació processal del Sr. J.C.C. va contestar a la demanda en data 3 d'abril del 2007 negant haver regalat cap vehicle a la què havia estat la seva esposa, o haver-se compromès a satisfer-li el seu import, afirmant que va ser ella qui el va comprar i per tant qui l'havia de pagar.

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

III.- Les parts van aportar en el seu moment els seus escrits de rèplica, dúplica i posteriorment de conclusions reiterant els seus arguments i oposant-se als de l'adversa.

IV.- L'Hble. Tribunal de Batlles va dictar Sentència en data 4 de setembre de l'any 2007 estimant en part la demanda i condemnant al Sr. J.C.C. al pagament a la Sra. P.S.R. la quantitat de 18.681,78 euros, sense fer especial pronunciament respecte de les costes judicials.

V.- Contra l'esmentada Sentència formula recurs d'apel·lació la representació processal del Sr. J.C.C. i, pels arguments recollits a les seves conclusions, demana la seva revocació i que es dicti una nova resolució denegant a l'adversa la totalitat de les seves pretensions.

Ha actuat com a magistrat ponent la M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI.

FONAMENTS DE DRET

I.- El recurs formulat per la representació processal del Sr. J.C.C. es fonamenta en l'argument que la decisió de la Sentència d'instància es basa exclusivament en la declaració de la Sra. I.M., companya de feina de la Sra. P.S.R., que va afirmar haver sentit com el demandat li deia a l'agent que el vehicle que li portava era un regal per la que llavors era la seva esposa i pel fill comú tal que viatgessin més segurs, i que un únic testimoni no pot fonamentar una decisió com aquesta.

No obstant, la Sentència recorreguda arriba a la conclusió que el demandat li va regalar a la seva esposa un cotxe marca "Mitsubishi" tenint en compte especialment les declaracions d'aquest testimoni, però també el conjunt de proves practicades en el marc del judici 146-2/05, unit al present per corda fluixa, i aquesta Sala coincideix amb la decisió presa en aquesta resolució.

II.- És cert que, com destaca la Sentència d'aquesta Sala de data 12 de setembre del 1996, citada per la recurrent, " ... segons el Llibre III, títol XVI, Constitució 3a del volum Ir. De les Constitucions y altres drets de Catalunya són necessaris dos o més

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

testimonis com a prova i que la declaració d'un sol testimoni es reprovada per les lleis ...".

No obstant, la solució no pot ser la mateixa quan les declaracions d'aquest únic testimoni venen corroborades per altres proves i la conclusió de que el demandat va manifestar a la Sra. P.S.R. que li regalava el vehicle que li va portar a la feina es fonamenta no sols en un testimoni que de manera clara i concloent va declarar en el marc del judici 146-2/05 que el Sr. J.C.C. li va dir a la que llavors era la seva esposa que el cotxe era un regal que li feia, sinó també i especialment en els actes coetanis i posteriors dels litigants que són d'especial rellevància per tal d'interpretar els termes d'un contracte.

En primer lloc, en aquell moment el Sr. J.C.C. i la Sra. P.S.R. estaven casats i quan un marit prova un vehicle i li porta a la seva dona al seu lloc de treball cal presumir que li regala i no pas que serà ella qui haurà de suportar el seu cost, quan a més els esposos tenen un fill en comú que s'ha de desplaçar amb ell i quan ella ja disposa d'un altre vehicle i el preu del nou és important, ja que, com destaca el Digest 50,17,114, *"in obscuris inscipi solere, quod verosimilius est, aut quod plerumque fieri solet."*

En segon lloc, ja en aquell moment la demandant va manifestar als seus companys de feina, com aquests han declarat en el marc del citat judici, que el seu marit li havia regalat el vehicle, i les declaracions fetes espontàniament en un primer moment s'han de tenir especialment en compte i també s'ha de considerar un indici de la veracitat d'aquestes paraules el fet que la Sra. P.S.R. va portar el vehicle a les inspeccions periòdiques a l'empresa venedora, cosa que cal presumir que no hauria fet si pensava que encara devia el seu import.

D'altra banda, si les paraules del Sr. J.C.C. van ser especialment ambigües, de tal manera que van portar a la Sra. P.S.R. a la convicció de que el seu marit li regalava el vehicle, com és el cas, és ell qui ha de patir les conseqüències d'aquest fet i no en pot treure profit, com destaquen entre moltes altres les Sentències del Tribunal Superior de la Mitra i d'aquesta Sala de 21 de desembre del 1992, 12 de setembre del 1996, 22 de desembre del 1999 i 27 de gener del 2000, d'acord igualment amb el que disposa el Digest 50,17,172 i el principi de bona fe contractual.

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

III.- És igualment veritat que, com posa de relleu la Sentència d'aquesta Sala de 25 de maig del 1994, *"segons una regla de bon sentit els actes de liberalitat no es presumeixen, com ho acredita el fet que per a la donació, prototipus dels actes de liberalitat, s'exigeixen sempre determinats requisits de forma, precisament per tal d'evitar donacions que podríem anomenar sorpresives"*.

No obstant, en aquest cas no hi hauria inconvenient en entendre complerts els requisits de forma que exigeix la donació, ja que si aquesta es fa *"promittendo"*, com és el cas, no és necessària tradició, d'acord amb el Codi 8,54,3, i el donatari pot exigir al donant el compliment de l'obligació contreta, ja que la promesa de donació transmet el dret de propietat sobre la cosa al donatari sense necessitat de *traditio*.

IV.- En desestimar-se el recurs procedeix imposar les costes del mateix al recurrent de conformitat amb el que disposa el Codi 7,51,5.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal del Sr. J.C.C. contra la Sentència dictada per l'Hble. Tribunal de Batlles en data 4 de setembre del 2007, que CONFIRMEM íntegrament, imposant les costes d'aquesta alçada a la part recurrent.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-